

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.248/2025/11. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2026. február 3. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt Terhelt1 ellen indított büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2025. június 2. napján kihirdetett 10.B.126/2024/33. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott személyazonosító igazolványának száma ismeretlen.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Budapest Környéki Törvényszék a 2025. június 2. napján kihirdetett ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés bűntettének kísérletében [Btk. 166. § (1) bekezdés]. Ezért, mint többszörös visszaesőt 4 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Kizárta a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből. Rendelkezett a lefoglalt kés elkobzásáról. Kötelezte a bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére súlyosítás miatt, a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának felemelése érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] A vádlott az ítéletet a kihirdetését követően nyomban tudomásul vette, míg a védője a jogorvoslati nyilatkozat megtételére három munkanapot tartott fenn, amely időtartam alatt részéről fellebbezés benyújtására nem került sor.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.441/2025/6. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta.

[5] A Be. 598. § (2) bekezdése alapján az elbírálásra tanácsülés kitűzését indítványozva utalt a Be. 583. § (3) bekezdés a./ pontja és a Be. 590. § (3) és (5) bekezdései alapján korlátozott terjedelmű felülbírálatra, amely alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozottsága nem képezheti vizsgálat tárgyát.

[6] Bejelentette, hogy nyilvános ülés kitűzése esetén azon az ügyész nem vesz részt.

[7] Az eljárási szabályok megtartásával kapcsolatban kifejtette, hogy a törvényszék nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné.

[8] Az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott tudattartalmára, a szándékára és a bűnösségre.

[9] Az álláspontja szerint a tényállásban írt cselekmények jogi minősítése törvényes, az anyagi jogi szabályoknak megfelel.

[10] Rámutatott arra, hogy elsőfokú bíróság a vádlott bűnügyi előéletére vonatkozó releváns adatokat túlnyomórészt rögzítette az ítélete indokolásában, ezek köre azonban kismértékben kiegészítésre szorul, mert a vádlottat még további két alkalommal ítélték el jogerősen a jelen ügy tárgyává tett bűncselekmény elkövetését követően.

[11] A törvényszék a büntetéskiszabási körülmények kapcsán feltárta a vádlott javára és terhére jelentkező tényezőket, de annak további kiegészítését kérte a büntetőeljárás hatálya alatti elkövetés súlyosító körülménykénti értékelésével. Mindezeket az elsőfokú bíróság nem súlyuknak megfelelően értékelte és a törvényszék a vádlott terhére rótt cselekmény tárgyi súlyához és társadalomra veszélyességéhez nem igazodó, nem tetterányos és a büntetési célokat sem megfelelően szolgáló büntetést szabott ki a vádlottal szemben.

[12] Nem kifogásolta a feltárt enyhítő körülmények miatt a középértéktől lefelé történő nagyobb mértékű eltérést, azonban véleménye szerint az enyhítő körülmények száma és nyomatéka nem indokolta az enyhítő szakasz alkalmazását, mellyel a büntetés a speciális törvényi minimumot sem érte el. A bíróság túlzott méltányosságot gyakorolt és indokolatlanul enyhe büntetést szabott ki egy olyan vádlottal szemben, aki többszörös visszaeső, büntetőeljárás hatálya alatt állva, más ügyben jogerősen kiszabott végrehajtandó szabadságvesztésre ítélese után a büntetés végrehajtásának megkezdése előtt, önhibájából eredő súlyosan ittas állapotban követte el a cselekményét. Ezen körülményekből a személyében rejlő társadalomra veszélyesség magasabb fokára vonható következtetés.

[13] Az ügyész álláspontja szerint a Btk. 79. §-ában meghatározott speciális és generális prevenciós célok az 5 évet elérő szabadságvesztés kiszabásával érhetők el, ezzel arányosan, a közügyektől eltiltás tartamának felemelését is kérte.

[14] Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyására tett indítványt azzal, hogy a fegyház végrehajtási fokozat alapjául szolgáló jogszabályhelyek köréből a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pont, ad) alpontjára történő utalás mellőzendő.

[15] Észrevételezte, hogy a vádlott szám1 számú személyi igazolványa 2024. február 10. napja óta érvénytelen, és a vádlott érvényes személyazonosító igazolvánnyal a nem rendelkezik.

[16] Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg akként, hogy emelje fel a vádlottal szemben kiszabott fegyház fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetés és ahhoz igazodóan a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát is. Egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[17] A táblabíróság 2025. szeptember 29. napján azzal értesítette az eljárási szereplőket, hogy a kitűzött ügyet tanácsulésen bírálja el.

[18] A vádlott nyilvános ülés kitűzését indítványozta, ezért a másodfokú bíróság a Be. 598. § (5) bekezdés alapján nyilvános ülést tűzött ki.

[19] A nyilvános ülésen a védő perbeszédében továbbra is elfogadta a cselekmény jogi minősítését és a szankciót. Kiemelte az enyhítő körülmények közül a távoli kísérletet, a vádlotti bocsánatkérést és a sértetti megbocsátást. Hangsúlyozta a vádlott szakvéleménnyel alátámasztott személyiségzavarát, amely közrejátszott a cselekmény elkövetésében. Az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[20] A vádlott a másodfokú nyilvános ülésen tett felszólalásában újra bocsánatot kért a sértettől és ismét a megbánását fejezte ki a cselekmény kapcsán. Kifejtette családalapítási szándékát és azt, hogy vissza kíván illeszkedni a társadalomba. Felhívta a figyelmet az egészségügyi státuszára és arra, hogy gyermekkorától pszichiátriai kezelést.

[21] A vádlott az utolsó szó jogán nem kívánt felszólalni.

[22] Az ügyésznek a súlyosítást célzó fellebbezése nem vezetett eredményre.

[23] A fellebbezés a Be. 583. § (3) bekezdés a./ pontjának megfelelően kizárólag a kiszabott büntetés mértékét kifogásolta.

[24] Az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezés tartalmára figyelemmel az ügyben a felülbírálat a Be. 590. § (3) bekezdése alapján korlátozott. Ebből következően a másodfokú bíróság a felülbírálat során csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezést bírálta felül.

[25] A másodfokú bíróság a Be. 590. § (5) bekezdése értelmében az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírálja az elsőfokú bírósági eljárást és azon az eljárási szabályok megtartását, melyek megsértése esetén a 607. § (1) bekezdése, valamint a 608. § (1) bekezdése, vagy a 609. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, ha a terheltet fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezést, továbbá a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezést, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, ha a terheltet fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, a bűncselekmény minősítésére

vonatkozó rendelkezést, továbbá a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezést.

[26] A másodfokú bíróság a Be. 590. § (7) bekezdése folytán hivatalból dönt az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező, jelen ügyben a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, a feltételes szabadságra és a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezésekről.

[27] A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során nem követett el olyan eljárási szabálysértést, amely alapján az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné. Az érdekeltek eljárási szabálysértésre nem is hivatkoztak.

[28] A fellebbezés jogalapjára tekintettel a Be. 591. § (2) bekezdés a./ pontja alapján az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottsága nem volt vizsgálható, így az általa megállapított tényállás a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[29] A személyi körülményekre azonban e korlátozás nyilvánvalóan nem érvényesül, figyelemmel a Be. 561. § (3) bekezdés b./ és c./ pontjában foglaltakra is, így e vonatkozásban a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által rögzített elítélési adatokat a következők szerint egészíti ki:

[30] A vádlott további elítéltetése:

[31] A Váci Járásbíróság 3.B.144/2020/33. számú 2021. április 29. napján kelt, valamint a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság, 5.BF.487/2021/11. számú 2022. június 28. napján jogerős ítéletével 2 rb. család vétsége miatt, mint többszörös visszaesőt 1 év 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 2 évi közügyektől eltiltásra, 48.357.- Ft vagyoneklobzásra ítélte. A cselekmény elkövetési ideje 2019. július 10. és július 19. napjai. A szabadságvesztés kezdőnapja: 2024. január 15. A szabadságvesztés utolsó napja: 2025. július 14.

[32] A Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság a 2023. november 9. napján kelt 2.B.XIX.640/2022/58. számú, valamint a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 24.BF.5475/2024/15. számú 2024. június 13. napján jogerős ítéletével lopás vétsége miatt, mint többszörös visszaesőt 1 év 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 2 évi közügyektől eltiltásra ítélte. A cselekmény elkövetési ideje: 2022. január 24. napja. A szabadságvesztés kezdőnapja: 2025. július 15. A vádlott jelenleg ezen büntetését tölti, annak utolsó napja 2026. szeptember 10.

[33] Az ítéltábla megállapította azt is, hogy a tényállásban rögzítettek alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, így felmentésének, illetve az eljárás megszüntetésének nem volt helye.

[34] Az irányadó tényállás alapján a helyes volt a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott bűnösségét a Btk. 160. § (1) bekezdésébe

ütköző emberölés büntettének - figyelemmel a Btk. 10. § (1) bekezdésére - kísérletében állapította meg.

[35] A törvényszék a cselekmény jogi minősítését az ítéletben részletesen ugyan nem indokolta, de tárgyalási jegyzőkönyvből megállapíthatóan (10.B.126/2024/33. számú jkv. 10. oldal) ennek a kötelezettségének eleget tett az ítélet szóbeli indoklása során.

[36] Helyes volt azon álláspont, hogy a vádlott emberölésre irányuló szándékának megállapítása során az élet és testi épség büntetőjogi védelméről szóló 3/2013. Büntető jogegységi határozatban írtakra is figyelemmel az elkövetéskori tudattartalomra, a tárgyi (objektív) és az alanyi (szubjektív) tényezőkből egyértelmű következtetést lehetett levonni.

[37] Megállapítható tehát, hogy a vádlott tudata átfogta milyen erővel és hova kívánt szűrni, illetőleg a magatartása milyen sérülés okozására lett volna alkalmas. Tudata átfogta a sértett halála bekövetkezésének lehetőségét, és ebbe belenyugodva cselekedett. Az eredmény elmaradása semmiképpen nem a vádlotti szándékon, hanem a sértetti elhárító magatartáson múlt.

[38] A törvényszék ítéletének [21], [22] bekezdésében legnagyobb mértékben helyesen sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket.

[39] A másodfokú bíróság osztotta az ügyészség azon álláspontját, hogy további súlyosító körülmény, hogy a vádlott a jelen ügy tárgyává tett bűncselekményt a Váci Járásbíróság 3.B.144/2020/33. számú ítéletének kihirdetését követően, a másodfokú elbírálást megelőzően, tehát büntetőeljárás hatálya alatt követte el (BK. 56. II/2.).

[40] További súlyosító körülmény a cselekmény végrehajtásában megnyilvánuló kitartó szándék is (BK. 56. II/10.), hiszen a vádlott többször támadt a sértettre késsel a kezében.

[41] Az 56. BK. III. rész 11./ pontja szerint a bűncselekmények elszaporodottsága akkor súlyosító körülmény, ha a köztudomás szerint az ügyben elbírált vagy az ahhoz hasonló bűncselekmények száma (az elkövetéskor) a korábbi időszakhoz képest lényeges emelkedést mutat, vagy ha a számuk az adott területen lényegesen magasabb volt az átlagosnál.

[42] Arra adat nincs, amely alapján köztudomású tényként lehetne rögzíteni jelen bűncselekmények elszaporodottságát.

[43] Ugyanakkor a törvényszék ezen megállapításának alátámasztására nem közölt olyan ellenőrizhető forrást, elemzést vagy kimutatást, amelyre alapítottan - a Bk. vélemény elvárása alapján - azt a következtetést lehetne levonni, hogy az elbírált vagy az ahhoz hasonló bűncselekmények száma (az elkövetéskor) a korábbi időszakhoz képest lényeges emelkedést mutatott, vagy a számuk az adott területen lényegesen magasabb volt az átlagosnál. Ennek hiányában a táblabíróság ezen bűnösségi körülményt mellőzte a súlyosító körülmények köréből.

[44] Nem osztotta a táblabíróság a fellebbviteli főügyészség azon álláspontját, hogy a bűnösségi körülmények tényleges súlyuk szerinti értékeléséhez és a vád tárgyává tett bűncselekmény társadalomra veszélyességéhez képest a törvényszék részről kiszabott joghátrány rendkívül méltányos lenne és a kiszabott büntetés ellenkezne a büntetési célokkal.

[45] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a cselekmény tárgyi súlya ellenére a vádlott javára nem kerültek túlértékelésre az enyhítő körülmények az elsőfokú bíróság részéről még akkor sem, ha a táblabíróság további súlyosító körülményeket is észlelt.

[46] Az vitathatatlan, hogy a feltárt bűnösségi körülmények körében kiemelendő a vádlott többszörösen büntetett előélete, a más büntetőeljárás alatti elkövetés, és annak ténye, hogy többszörös visszaeső. Ez utal egyrészt a vádlott fokozottabb társadalomra veszélyességére, másrészt pedig arra, hogy a vele szemben korábban kiszabott büntetések nem érték el a céljukat.

[47] Azonban nem lehetett figyelmen kívül hagyni azokat a nyomatékos enyhítő körülményeket sem, miszerint az élet elleni cselekmény távoli kísérleti szakban maradt, a sértett nem sérült meg, és tekintettel kellett lenni a vádlott mentális állapotára is. A táblabíróság hangsúlyozza a közvetlenség elvének meghatározó szerepét a bírósági eljárásokban, ami garanciális jelentőségű. Ennek során – az elsőfokú bírósághoz hasonlóan – a másodfokú bíróság is meggyőződhetett a vádlott őszinte megbánó magatartásáról, bocsánatkéréséről, valamint a fennálló betegségéről.

[48] Rá kíván mutatni a táblabíróság arra, hogy a joghátrány megválasztásában a személyre szabott büntetés elvárando kritérium. Ugyanis csak ebben az esetben érvényesül a Btk. 80. §-ban megkövetelt a büntetéskiszabási elvekben rögzített általános prevenció mellett a speciális prevenció, aminek alapja csakis a konkrét eset valamennyi körülményének a figyelembevétele lehet.

[49] Ezért nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a különös méltánylást érdemlő körülményként hivatkozott - többek között - az elkövetést megkönnyítő vádlotti betegsége [24] és úgy ítélte meg a Btk. 82. § (1) bekezdésére figyelemmel, hogy a büntetési tételnél enyhébb büntetés szabható ki, mert annak legkisebb mértéke is túl szigorú lenne.

[50] A törvényszék részéről a Btk. 82. § (2) bekezdés b./ pontja értelmében alkalmazott un. enyhítő szakasszal a törvényi minimum alatt kiszabott büntetés az általános és a különös megelőzés követelményrendszerének kritériumait is teljesíti. Az alkalmazott joghátrány jelen vádlott esetében alkalmas arra, hogy a szankcióalkalmazás kettős célját elérje, s elsődlegesen magát a terheltet tartsa vissza a jövőben újabb bűncselekmények megvalósításától.

[51] Ekként az ítéltábla nem osztotta a fellebbviteli főügyészségi érvelését, ugyanis jelen esetben nem a súlyosító körülmények száma, hanem az enyhítő körülmények nyomatéka számít.

[52] Törvényes volt a végrehajtandó szabadságvesztés mellett kiszabott közügyektől eltiltás mellékbüntetés, annak tartama igazodik a főbüntetés mértékéhez.

[53] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatával kapcsolatban megjelölt jogszabályhelyek köréből a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pont ad) alpontjára történő utalást mellőzi. A helyes jogszabályhely a Btk. 37. § (3) bekezdés b.) pont ba.) alpont.

[54] Helyes volt a vádlott többszörös visszaeső minőségének megállapítása, ám ennek jogszabályhelyét a törvényszék nem tüntette fel, ami a Btk. 459. § (1) bekezdés 31. pont b./ alpont.

[55] A feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének kizárásáról, az elkobzásról és a bűnügyi költségről szóló ítéleti rendelkezések törvényesek voltak.

[56] Mivel a vádlott szám1 számú személyi igazolványa 2024. február 10. napja óta érvénytelen, és a vádlott érvényes személyazonosító igazolvánnyal nem rendelkezik, ezért a táblabíróság mellőzte a vádlotti igazolvány számának a feltüntetését.

[57] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét a Be. 599. § (1) bekezdése alapján megtartott nyilvános ülésen a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[58] A másodfokú bíróság végzésével szembeni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2026. február 3.

dr. Magócsi István
a tanács elnöke

dr. Póta Péter
előadó bíró

dr. Fatalin Judit
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 2025. június 2. napján kihirdetett 10.B.126/2024/33. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.248/2025/11. számú végzésével 2026. február 3. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2026. február 3.

dr. Magócsi István
a tanács elnöke